

Thema 1. Loven en prijzen

Het Zonnelied is een loflied. Telkens weer klinkt het ‘Wees geprezen, mijn Heer...’; in totaal 8 keer. God loven en prijzen, dat lijkt bij Franciscus gemakkelijk en vanzelfsprekend, in aansluiting bij bijbelse psalmen zoals psalm 148. Voor mensen in onze tijd liggen daar toch enkele struikelblokken:

- Als alle lof toekomt aan de allerhoogste God, wordt de mens dan niet onterecht of overdreven klein gemaakt?
- Is Gods aanwezigheid in de schepping wel zo ‘zonneklaar’, of is die voor ons verborgen? Dat we wel kunnen genieten van de schoonheid van de schepping, maar daarin niet direct Gods aanwezigheid zien?
- Gaat het onverdeelde loven en prijzen niet voorbij aan het vernietigende, het bedreigende dat er ook in de natuur aanwezig is?

Franciscus noemt de schepping (in het Zonnelied uitdrukkelijk zon, maan, sterren en vuur) ‘mooi’. Toch ligt zijn motief tot lof van alles wat er is niet alleen in de schoonheid. Franciscus is namelijk tot het inzicht gekomen dat de niet-menselijke schepselen leven volgens hun eigen natuur. Dat wil zeggen ze blijven altijd zichzelf en zodoende gehoorzamen ze hun schepper. Alleen mensen worden God ontrouw en verduisteren zo Gods beeld en gelijkenis in hen. In wijsheidsspreuk 5,2 zegt Franciscus kernachtig: “Alle schepselen onder de hemel dienen, erkennen en gehoorzamen hun schepper naar hun aard beter dan jij (=de mens).”

Het motief tot lof van God ligt dus niet alleen in de schoonheid, maar in de goedheid: de schepselen leven volgens Gods wil. Daarom kan Franciscus ook in vers 11 van het Zonnelied die mensen toevoegen, die volgens hem wél volgens Gods wil leven.

Vragen ter overdenking:

1. Van welke elementen of situaties in de natuur kun jij genieten? Hoe geef jij daar uitdrukking aan?
2. Kun jij in de natuur Gods aanwezigheid zien? Hoe?
3. Loof jij God? Met woorden? Of op andere wijzen?
4. Het harde in het leven, zoals ziekte en dood, kan dat voor jou ook onderdeel zijn van loven? Van God loven?

